

HOMILY FOR STS. CYRIL AND METHODIUS, ILLUMINATORS OF THE SLAVS-May 11

، متدیوس و سیریل قدیسین درباره موعظه
روشنگران اسلاوها 11-می

(برای یکشنبه 10/5/2020)

شگفت انگیز است کار مبلغی قدیسین سیریل و متدیوس، که در یازدهم ماه می با هم گرامی داشته می شوند. مأموریت آنها در منطقه وسیعی از اروپای مرکزی گسترش یافت، که شامل جمهوری چک ، اسلواکی ، اسلوانی ، کرواسی ، بوسنی ، مونته نگرو و اوکراین است. دسترسی آنها حتی به بخشهایی از اتریش ، مجارستان و روسیه نیز تعمیم یافت. تمام ملل ، بت پرستی و خرافات را به نفع مدنیت مسیحی رها کردند. آنها برابر کار می کردند ، مصمم بودند که ایمان مسیحیان را به مانند رسولان در مردمان اسلاوی بکارند.

قدیسین برادرانی بودند که در تسالونیک در یک خانواده اشرافی متولد شدند. سیریل در سال 827 میلادی به همراه برادر بزرگتر خود متدیوس در سال 815 میلادی به دنیا آمدند. آنها در مشهورترین مدارس قسطنطنیه ، جایی که سرآمد بودند ، شرکت کردند. کنستانتین (نام قدیس سیریل قبل از راهب شدن) عنوان "فیلسوف" را بخاطر عقل و خرد خود کسب نمود. او هشت زبان از جمله اسلاویایی صحبت می کرد ، به همین دلیل قدیس فوتیوس او را به عنوان مدیر مرکز مطالعات اسلاو ، که او در قسطنطنیه تأسیس کرده بود ، منصوب کرد. برادرش متدیوس به عنوان فرماندار اسلاوونیا (استانی در بالکان با جمعیت اسلاوی) منصوب شده بود ، بنابراین او نیز توانست زبان آنها را بیاموزد. بدنبال اشتیاق برای زندگی در انزوا، او از سمت خود استعفا داد و در یک صومعه الیمپوس ، در شهر بیتینیا راهب شد. از طریق دعای بی وقفه ، مطالعه و زهد، قدیس متدیوس برای کار بزرگی که بعداً خداوند او را فراخواند، مجهز شد.

این پاتریارخ کلیسای جامع، قدیس فوتیوس بود که کاملاً از صلاحیت های قدیس سیریل قدردانی کرد و به وی مأموریت های مختلف کلیسایی را واگذار کرد ، که وی با موفقیت انجام داد. در یکی از این موارد ، او به سرسوناس فرستاده شد و در آنجا اول 200 اسلاو را که در میان آنها اعضای طبقه بالا بودند ، تعمیم داد. این شرایطی برای ادامه رشد کلیسا در آنجا ایجاد کرد که پس از یک قرن در سراسر روسیه گسترش یافت. در حالی که در سرسوناس بود ، قدیس سیریل فهمید که بزرگترین مانع برای کار مبلغی او عدم نوشتن است ، زیرا اسلاوها هیچ الفبایی نداشتند. به همین دلیل، هنگامی که پاتریارخ به وی دستور داد به همراه برادرش قدیس متدیوس برای موعظه انجیل به موراویا برود ، الفبای اسلاویایی را خلق کرد. این الفبایی بود که وی سپس برای ترجمه و ضبط چهار انجیل ، اعمال رسولان ، رسالات ، خدمات مقدس پایه و لیتورجی الهی استفاده کرد. آنها پس از ورود به موراویا به همراه برادر و همکارانش در سال 863، خوشحال شدند که انجیل مقدس ترجمه شده به اسلاویک را به عنوان هدیه ای به حاکم موراویا ارائه دادند. وی با خوشحالی این هدیه را دریافت کرد ، زیرا درخواست وی به امپراتور میکائیل سوم اکنون محقق شده بود.

این دو برادر مبلغ ، که از آنها به عنوان (Sapostles) برابر با رسولان (یاد شده است ، سپس مدرسه ای تأسیس کردند که در آن آنها الفبای اسلاوی و دستور زبان را آموزش می دادند ، با استفاده از کتاب مقدس به عنوان متن اصلی ، کار خود را آغاز کردند. آنها به همکاران اسلاو خود آموزش دادند

، و مناسب ترین کاهن را مقرر کردند و کلیسا را در سراسر قلمرو گسترش دادند. طبیعتاً ، این امر به دلیل عوامل مختلفی ، به ویژه جانشینی روتیسلاو حاکم مولداوند ، بدون مشکل نبود. قدیسین سیریل و متدیوس در سال 869 به روم رفتند و در آنجا مورد استقبال پاپ قرار گرفتند. در طول این بازدید بود که قدیس سیریل آرامید ، و در همانجا دفن شد. قدیس متدیوس ، که اکنون اسقف اعظم سیرمیوم بود ، کار خود را ادامه داد و به جمع اسلوونیایی ها ، کروات ها و صرب ها دستور داد تا انجیل را در سایر کشورهایی که اقوام اسلاوی مستقر بودند گسترش دهند. وی که دو سال با تحمل آزار و اذیت و حبس روبرو بود ، در سال 885 درگذشت.

توصیف همه کارهای بزرگ پیشگامانه انجام شده توسط این برادران مقدس ، در حدود یک خطبه واحد غیرممکن است. آنچه می توان گفت این است که کار فرهنگی و رسولی قدیسین سیریل و متدیوس برای افرادی که به آنها خدمت کرده بودند از منفعت قابل ملاحظه ای برخوردار بود.

وقتی تمام کارهایی را که آنها انجام داده اند در نظر می گیریم ، می بینیم که چگونه قدیسین با اشتیاق کار مقدسی را که خدا از طریق کلیسای خود به آنها واگذار کرده بود ، انجام دادند. آنها علی رغم مشکلات ، آزار و اذیت ها و واکنش هایی که از دیگران دریافت کردند کاملاً متعهد بودند. قدیس متدیوس، بعد از زندانی شدن و درگذشت برادرش، حتی فکر ترک و بازگشت به صومعه خود را نکرد. آنها مصمم بودند که از تعالیم خدا به کلیسای اسمیرنا پیروی کنند: "تا به مرگ امین باش و من تاج حیات را به تو خواهم داد" مکاشفه. (10: 2)

این یک درس عالی برای همه ما است. هر مأموریتی را که خداوند در زندگی مان به ما عطا کرده است، ما باید تا پایان ادامه دهیم ، مهم نیست که با چه موانع و وسوسه هایی روبرو شویم. وقتی با اولین چالش روبرو می شویم ، نمی توانیم تسلیم شویم. یک دانشجو باید تحصیلات خود را تمام کند. همسران باید وفادار باشند و تمام زندگی خود را وقف یکدیگر کنند. چه کار برای کلیسا باشد ، چه کار عمومی و چه مرتبط با حرفه ما باشد ، ما موظف هستیم آن را کامل کنیم. اما مهمتر از همه ، آموزش معنوی ما به عنوان مسیحیان ، کاری که حتی اگر نتوانیم نتایج شگفت انگیزی را که می خواهیم مشاهده کنیم ما این کار را انجام می دهیم ، به طوری که بتوانیم به خدا نیز بگوییم: "پدر ... کاری را که به من سپردی تا انجام دهم به پایان رسانیدم" "یوحنا. (4: 17) با این کار می توانیم در آرامش باشیم و در قلب خود بدانیم همه چیز را کوشیده ایم و بر آن غلبه کرده ایم و سفر خود را به مسیح تا به آخر ادامه می دهیم.

~ متروپولیتن سوتیریوس از پیسیدیه